

Tractatus decimus

nō data ē cuilibet natōni. Quartus post tot p̄cā penitentialis iustificatō / et ab inferno li beratio quē millies demerueras. Quintus gratuita bñficiorū largitio noīatim in h̄ al taris sacramento. Sext⁹ primor damnificatio. in omissis. in amissis. in omissis. Se ptimus futura beatificatio. cui seqn̄de nul la sunt digna tuorū oga meritoꝝ. Sed ec ce venit ad h̄ sacram̄ xps / q̄ factus ē nobis sa p̄cēta creās. recreās et adoptās. Justicia iu stificās. sc̄ificatio mūdās et implēs. redemptio debita soluēs. Deniq̄ via vēhens ad celū. v̄itas dirigēs. et vita beatificās. Susci pe pueꝝ ih̄m sacrāliter / ut suscipiat te misericorditer. faciēs sp̄m tuū esse isrl̄ puerū suū. Suscipe regnū celoz seq̄sule sicut puer amplexab̄ te. bñdicte ribi. Dicit. Sinit pueros venire ad me. talū em̄ est regnū celoz u. vnū calē qui suscipit / me suscipit. Hec mirū. q̄ tu idē es o bone Iesu qui suscipis / et suscep̄tus haberis dulcis hospes anime. dulce re frigerū. non ex̄lab̄tes te videndum / sed tangendū. sed gustandum. sed amplexandum. Tu aīa mea sicut ouis que pierat redēpla. reportataq; p̄p̄is humeris / comedis nunc domestica de pane suo. et de calice bibis. dor mis in sinu suo. habet te p̄ filia. imo p̄ sp̄sa immo p̄ matre v̄bigena. cui mīstrare dignaſ et subiectus esse. Nōne mira suscep̄toꝝ. Fiet sup̄ hac susceptione dragma sequēs. Suscep pit isrl̄ puerum suum.

Incipit tractatus de cimus sup̄ illo. Suscep̄t isrl̄ puerū suū. Et est in eo duplex partitio. Prima sit p̄ dialo gium et notulas septuagintas.

I Suscep̄t isrl̄ puerū suū. Erhi lareſcētu q̄ pleras in Adā tor⁹ isrl̄. Erulta in iubilo cordis et laudib⁹ oris. Exulabas exposit⁹ pditorii. cecitas ceciderat in isrl̄. Erraueras sicut ouis q̄ perīt. Ulidēbat dñs oblitus miscōdie sue / qua iurauerat Abrae dices. Per memeti p̄m iurauit. q̄ fecisti hanc rē. et nō pep̄cisti vñigenito tuo ppter me. In semine tuo bñdicens oēs gētes. Clamabat vñuersus pditoruz cetus. Ubi sunt miscōdie antique dñc? Ecce cum eēt rex in accubitu suo quiesces in sinu patris. nadus tua(o pulcerrima et suauissima femina rum) dedit odore suū / sicut odore agri pleni cui bñdit dñs. O doratus ē de⁹ pater odo re suauissimū tor⁹ honestatis tue virgo san

ctissima / nata ex semine Abrahē. Propterea recordatus ē miscōdie sue antique. sicut locū erat ad Abrahā et semini ei⁹i sc̄la. Misit p̄tinuo et ab intimo sinu diuinitatis sue filium suū / q̄ ad liberandū suscep̄t⁹ boiez. nō horuit cui v̄ginis vterū. Hoc deniq̄ est / q̄ magnificās dñm cū exultatōe sp̄s de prom p̄fisi iubilās et erumpēs in cāticū. Suscep̄t isrl̄ puerū suum. Discipulus. Dic obsecro rōem exhortatōis tue p̄ntis / sup̄ hac nouila cāticī Marie vēbementi⁹ habite / q̄ i ecō dio ceteraꝝ. Magister. O nescis frater q̄ iuste / q̄ alacriter id effecerim. Sunt alia bñficia dei magna valde / p̄ q̄b̄ psallebat iuuen cula nostra in h̄ psalterio decacordo / magnificās in aīa dñm cū exultatione sp̄s in deo salutari suo. Magnificabat q̄ sp̄exerat hu militatē ancille sue. q̄ beata diceret p̄oēs ge neratōes. q̄ fecisset ei magna q̄ potes ē et san ctū nomē eius. hoc q̄ ad magnitudinē dei inse / et ad singulare bñficiū collatū in Maria. Procedebat seq̄nter ad insinuationē aliorū sub generali narratōe beneficioꝝ sub tro picis antithetis. iungēs cū miscōdie pietatē. timorē severitatē. cū disp̄sione et depositione sup̄borū / exaltatōz humiliū. cū esurie satiāte saturitatē inanē. Tandem omnino excludit et oratrix pitissima p̄ hoc verbū. Suscep̄t isrl̄ puerū suū. Discipulus. Finis nō hic stetit. Subdidit ei. Siē locut⁹ ē ad p̄cēnros abrahā et semi eiusi sc̄la. Magister. Finis (vt phia te docuit) p̄mus ē ī infētōe. vltimus in executōe. Precesserūt plurima susceptiones isrl̄ pueri dñi p̄ incarnationē. inter q̄ fuerū nūciatōes p̄phētice. q̄s Maria ponit p̄sum mationē accep̄isse tūc p̄mu / cū suscep̄t dñs isrl̄ puerū suū. Discipul⁹. Nunq̄ videc̄ ecōuerso rectus euāgelice locutōnis notare crebro dices. Hoc aut̄ totū factū ē et imple rent scripture p̄phētarum. Magister. Rē det v̄sus cōis glosatorꝝ. ly vt positiū hic / dic̄ p̄ sequētiā. nō p̄cām p̄ncipalē et finalē. Sub h̄ sensu scripture sunt implete. q̄z taliter factū ē nostre redēptōis mysteriū. Sed i p̄ posito quichd dñs locutus ē p̄ os sanctorꝝ. finē accep̄it cū suscep̄t isrl̄ pueꝝ suū. Hinc totiē de suscep̄tōe tali. nūc ad l̄ram. nūc p̄ allegoriā. mō p̄ tropologiā. sepe p̄ anagogiā sanctorꝝ vñusquisq; meminit p̄sonans ad h̄ bñficiū. Suscep̄t isrl̄ puerū suū. Ut ē illud. Suscep̄tor meus deus Jacob. Et illud. Di cēt dñs suscep̄tor meus es tu. et itez. El̄diu tor meus tibi psallā. q̄ dñs suscep̄tor meus

Super Magnificat

XII

de^o me^o misericordia mea. Quare misericordia mea?
q^r recordat^r misericordie sue/mibi dedit illa^r Di-
scipul^r. Copiosissimā cū dissolutoe dubita-
tōis facte/materiā deuotōis aquisti. de susce-
ptōe dignitatiā dei^r Dgr. Immosi reco-
gites q^r merito sic inciderim. Discipulus.
Ver illud ē: precor eloqre. Dgr. Spūs
meus vt xpian^r dei dono q^r lacras ab infā-
tia lras nouit. Psiderabat frequētes scriptu-
rārum voces sub hac sūa. Memento finis
Recordare nouissima Memento iudicij mei
Et q^r mors nō tardat. Et ab ecclā. Media
vita in morte sumus. Expiebar h̄ idē q^r tide
in mortib⁹ hoīm etiā magnorū et charissimo-
rū. Animaduertebā tuū esse psilū sapiētis
An iudicij para iusticiā. Et q^r bon^r finis n̄
et quēnō pcessit bona vita. Subibat et illō
Ad aliquē sanctoz cōuertere. Quid multa:
Proposuit mihi spūs exemplū vnius sc̄to-
ri. cui^r i morie fuerat hoc verbū. Dñe Iesu
suscipe spm meū. Percussit ilico cor meū su-
quis qdā et spōranea deuotio suspirans me
cū et diri. O si daref hoc esse verbū meū silr
vltimū. Dñe Iesu suscipe spm meū. Sug-
gesit pnde cor meū in me. Lōsuetudo inqt
est altera natura. Lōsuesce i vita/qd̄ ptinus
occurrat in morte/dū cursus vite tne cogit
dicere. Lōsummatū est. Dic verbū vltimus
xpi. Pr̄ i man^r tuas p̄mēdo spm meū. Iuge
supplicis cū illo magno p̄homartyre Ste-
phano. Dñe Iesu suscipe spm meū. Disci-
pulus. Jocuda sil et exēplaris est hec nar-
ratio. Dgr. Lōfirmatōbz ab illo q^r du-
risim ad baptisma suscipiēdū/p appositio
ne flor de altari eiusdē stephani sub puluiā/
ri capitis ipsi dormiētis delatoruz repente
mutarēi virū alterū. q^r tetigit deus cor suū
Suscepit de spm ci ad fidē. baptizat^r ē. et
deinceps vlgz ad vltimū fuit in ore suo h̄ v-
bū. cū nesciret Stephani illud fuisse nouis-
simū. Dñe ihu suscipe spm meū. Clade et fac
similit. Discipulus. Fiet ita. ppicio mi-
bi deo cū omnibus sanctis eius et stephano.
Fuerat iste mōs meus. m̄ dicā in om̄i recol-
lectōe mea ad deū cū nouiter p̄fertib⁹. Su-
scipe me fm eloquū tuū et viuā. et nō cōfun-
das meab expectacōe mea. adiuua me et sal-
vus ero. Magister. Salubriter id effece-
ris. sumus em̄ nos xpiani de numero illorū
quos aspernabaf pharisaiica iusticia. et ideo
iam nō iusticia. q^r pharisaiica. q^r hic peccato-
res recipit. Suscepit nos benignus ihs in
religione sua cū clamamus. Abba p̄. Su-

mus hic dū vivimus ī ea nouitij. Tps pba-
tionis habem^r/vlgz q^r venit dies pfessionis
faciēde corā abbate nro deo / et celestū quen-
tu toto/ vt tūc habeam^r vocē i caplō. stallū ī
choro. cibū ī refectorio. lectulū ī dormitorio
Lōstituit hic et strutit officinas magnas/
abbas n̄ rps sue abbatie/ dū pēderer ī cruce
p nobis nouitjs. Oratoriū. Pater igno-
sce illis. Caplī. Latrone p̄fitēte absoluēs
Amē dico tibi tc. Dormitoriu. curā matris
Johi ī q̄ gratia totā linquens. Claustr. cla-
mās et stās p̄seuerāter ī cruce. Refectoriu.
dices. Sito. Lellā p̄batōis vlgz ad psum
mationē dices. Lōsummatuz ē. Deniq^r n̄l
superst n̄l p̄fessio ī manib⁹ abbat⁹. nō fm car-
nē/s fm spm dicēdo. P̄. In manus tuas
pmēdo spm meū. Et orādo. Dñe ihu susci-
pe spm meū. Discipul^r. Huius heu mī-
ros dicerim hos nouitios/si. pfessionis ho-
ra dum venerit audiant/nō suscipiam vos.
Discedite a me maledicti ī ignē eternū. Quo
h̄ brissimi q̄s misericordia et vita suscipiūt. Au-
diētes. Uenite bñdicti p̄ris mei. Sed re-
uerentur ut ostēdas q̄s ē iste puer israel fm
litterā. q̄s fm allegoriā. q̄s fm tropologiaz.
q̄s fm anagogiā/icut aī tangēs nondū elu-
cidasti. Magister. Isrl vnuis lralis ē fm
carnē pp̄l's vñ xps carnē lumpsit. Aus q̄s ei
angelos app̄hendit/sed semē Abrae in Ma-
ria. Isrl ē alter lralis. p̄premissionē pp̄l's
gentiū q̄ vidit lucē magna. Hunc populuz
ab impotentia. ab ignorantia. a nequitia. ab
omni turpitudine et iniquitatōe. suscepit de-
us in populū acceptabilē. doctū. sanctū. pul-
crum. incoquinatū. vt rex potentissimus
ad regnandū. vt doctor sapientissim^r ad eru-
diendū. vt sponsus suā. summus totus pul-
cer et decorus. totus desiderabilis. Lui di-
ceret. Despōsabo temib⁹ in fide. q^r charita-
te ppetua dileri te. Deniq^r repudiato carna-
li isrl spiritalē suscepit gentile populū tanq^r
isrl puerū suū. Discipulus. Non mela-
tet qn multa p̄nt litteralē bic q̄ri de vocati-
one gentiū iudeis reprobatis. Trāsi ad alle-
goriaz. Magister. Spectat ad eam ipsa
gentiū spiritalis vocatio. Hibilēm phibet
eundē tectum plures simul p̄iungere sensus.
quoq̄ q̄libet m̄ erit litteralē. q̄uis sit allegori-
cus et moralē. P̄. ex illo. Ex egypto vocau-
filiū meū. Et irep. Isrl p̄mogenitus meus.
vñ isrl litteralē et allegoric^r ipse pariter vnuis
est rps. Demū isrl moralis et anagogicus
figurat i ḡsonali isrl. q̄ et Jacob dictus est.

Rr 4

Tractatus decimus

qui bñdictionē pñis accepit rebecca ñ silio. q
scalā ī mōte vidit. q. xij. patriarchas genuit.
q. p^o bñdictōz angeli mutato sibi noie/glia-
tus ē dices. Uidi dñm facie ad faciē. et salua
facta ē aia mea. Et apł's. Nos inq̄t reuelata
facie gloriā dñi speculātes/trässomemur ḥ
claritatē i claritatē tanq̄z a dñi spū. Tropo-
logiā sil' ḥspicio cuz anagogia lucere ī puerō
humili et obsequiolo israel psonal. Elucida
uit omnemysteriū anagogicus iste Richar-
dus de. xij. patriarchis. concludēs ad benia
myn adolescentulū in mentis excessu. Pote-
ro fortassis abbreviato sermōe aliqua post
querere Sed vehemēter mouet animus ad
hoc mysteriū cū auēte apli nouissime pos-
tu; cū lchptū nouerimus. Nō videbit me hō
et viuet. Hec hoc passim cui^o dictū est. s; mo
y si oranti videre faciem dñi. ¶ Discipulus.

Quasi nihil aī nota ueris in alijs tractatu-
lis. et sup hoc cātico de cognitōne dei. Hunc
ita videris nouis et inscuis pscrutari velle.
¶ Magister. Materia hec(crede mihi) et iā
vetus est. et tñ semp noua. Conoz indicans
obedire Hieronymo monēti. Dūcamus in
terris quorū nobiscū scia pseueret ī cel. Oro
cū Aug. ad dñm. Nouerim te nouerim me.
Et certe si nō nouerim deū nec me noscam.
Querebat in canticis ania denota. Indica
mihi quē diligit aia mea. vbi pascas. vbi cu-
bas in meridie. ne vagari. i. vane et inutiliter
agi incipiā. supplēdū est de ignoto. Qui glo-
riat(ait ppheta vice dei) in hoc glieſ/ scire et
nosse me. Deniq̄s hec ē vita eterna/ ut cognos-
cat te deū verū. ait xps ad p̄m. Hol. ppte
rea te ī admirationē cordis ducere. si p̄die. si
q̄ridie circa visionē dei versor. satagēs vnuis
esse generatōis illiu. de qua ps. Hec est ge-
neratio querentū dñm/ querentū faciē dei
iacob. Et iterū. Tibi dicit cor meū. exquisi-
uit te facies mea. faciez tuā dñne req̄rā. Letek
cor querentū dñm ad osculum oris. Querite
dñm et ſirmam̄ p̄plicū amoris. q̄rite faci-
em ei^o semp. qd n̄i p̄ affectū ſeplatiōis aut
apte visionis. ¶ Discipulus Lollando de-
ſideriū tuū simul et studiū quale me dec̄. ma-
xime dū occupat me ſenectus et ſeniū. Et qd
amplius in ſeculo niſi labor et dolor. Unde
ſolatio/ niſi q̄r̄ miserationū dñi cū ſua veri-
tatis agnitiōe/recor:dabor. Depereat om̄es
iſte questiones infinite quibz pridē uſtrala
borau. dicā deinceps. Una petij a dño. a q
vna q̄ſquis auertit/ miscet ſe necessario que-
ſtignibus infinitis et interminabilibus. Si

auertit roſitas ab vna pma bonitate/ cōti-
nuo miscet ſe questionibz infinitis p cupidit-
atē insatiabilē. Intellectus p ſcēdi curiosi-
tatē. Potentia vel memoria p inquietā mu-
tabilitatē. Sit iḡt nobis ſemp dulce q̄rre
faciem dñi. Aut ſi nō daſ/ pcupiſcar aia nra
desiderare ſicut ceru ad fontes aquarū ad
te dens. Situit ania mea ad te fontē viuu.¶
Dicebat ad hanc ſil' irudinē pphera. Sed q
uic̄ ſitie o pphera. Sane. donec veniaſ et
apparebo aī faciē dei. Dñe auertisti faciem
tuā a me. et factus ſum ſturbatus ſilis deſce-
dentibz in lacū. ſuſcipere me dñe. pueſ tuū iſ
rael. aut ſi nonduſ ſum tali dign^o noie pueri
tui iſrl. ſuſcipere me vt dignuz efficias. qz tali
honoře dign^o erit quē tu volueris honorare.
qui clemens eris i quētibz placuerit. ſuſcipere
verbū tuū in bonū ¶ Magister Erquo ro
tuū est vnicū cordis nostri q̄rre faciē ei^o ſen-
per. nec mutuo querim^o ſi nō inuice; de deo
loq̄m̄. colloquamur affidue/ quatinus ſit
in medio de ſe loquentiū. Ondet ſe fortassis
ſaltē ſub pegrina ſpecie. apiet intellectuz. in-
ſlāmabit affectū. Poſtremo coact^o ad eucha-
riſtienſam ſe cognosci faciet. et ſaltem ra-
prim i fractōe panis quē q̄tidie frāgim^o cele-
brando. ¶ Discipulus. Dic idcirco qd ſibi
vult anagogie iſrl. Uidi inq̄t dñm facie ad
faciē. Lōcinit paul^o. nos aut̄ reuelata facie.
Quid est aliud reuelata facies q̄ ſiſio nuda
facial? Cur dicit ſpeculātes. et nō iūgit facie
ad faciē vidētes. ¶ Mgr. Doces derisioſ
ne dum prudēter interrogas. ¶ Discipulus.
Quaſit ita q̄ſlo. nunq̄d ſapiēter inſci^o ſum:
¶ Magister. Animaduerte quō ſi facies es
ſet penitus reuelata/ pur i patria fulgebit/ n̄
eſſem^o ſpeculātes ſed ḥphēſores. Rursus ſi
nihil ḡfē ſpālis ultra cōcm ſtatū vie ſerfer.
nō fieret hec additio de claritatē i claritatē;
tāq̄z a dñi spū. ¶ Discipulus. Tuū ēb ap̄i-
re. ¶ Mgr. Dubior inolutra qd euoluit et
diſcriminaſ ſi nō diſtinctio. Distinguamus
q̄ de tripli facie. de tripli relamine. de tri-
pli ſpeculatione. de tripli claritatē. de tri-
pli transformatione. ¶ Discipulus. Au-
ſculto. ¶ Magister. Habes et prioribz tri-
plicē in triclinio cordis homis faciē eſſe ſm
triplex habitaculū ſine cenaculū. Facies me-
tis ſupior^o eſt. facies ratōis media. facies an-
tenō illius brūalis/ ſi ſobediētis rōni q̄ d̄r
portio rōis inferior. ¶ Discipulus. Menſ
traditū p̄is ſup isto. Iſp̄iſ ſupbos mente
cordis ſui. Studiū p̄b meū p̄hiam p̄cor-

dare iuxta coordinatōes habitū q̄nq; nobis p̄tū insitō p̄. p̄m acq̄sitoz. itaq; ars et prudētia p̄mū vēdīcāt cenaculū. Scia et intellectus scđm tenet Sapia velut i arce sedet. in sup̄mo cū mēte rel spū vel aio retines p̄n cipari. ¶ Magister. Solerter egisti colligens et auditis alia nō accepta. Triplex seq̄nter accipe velamē. Lerte fidei velamē p̄mo q̄ sola soli deo nata est. Et nebulas patit aliqui nō i se intrinsece et eentialiter. s; fm qd raccidēaliter pp̄ter molē et nebulas corporis. Unū sollicitudines velat memoriam. fantasma intelligentiā. Occupiscētē voluntatē. Uelat aliter scđo facies mētis eminētior. nō vt prius ex corruptōe corporis. sed ex statu viatorū. Sic facies bois. p̄ statu nature iſtitute reci piebat velamē saltē i somno. saltē i quotidiano corporis obſeo. vt nō tota claritate facie sue ferret sp̄ i dēū. Uelat aliter tercio facies mentis velamine qdā. nō tā positūe q̄ negatiue et nullo mō p̄natiue. Tale velamē (vt accipi as facili q̄ dico) habuerūt angeli incorporei p̄ma morula vie sue. p̄bus q̄ raperent ad gloriam felicitatis eternae. Discipulus. H̄z qd vel qle velamen erat illud. Magister. Pla ne voluntas dei. nolens se facialiter et obiecri ue p̄ſentia suā nude agire. Est igit̄ istud velamē terciū semp̄ apud viatores de cōi lege. Est p̄mū apud om̄s pro statu nature desti tute. qñq; totalit. qñq; pl̄ aut min. nisi sue rit ablatū p̄ grāz spālē. q̄liter fuit i te o Maria brā et bñdictissima seminaz. Alterū vide licet fm velamē mētis. qle fuisset nō i angel̄ si parētib; p̄mis dū stabat innocentes. p̄t auferri min. de cōi lege q̄ p̄mū. imo nec abitor q̄ a te dignissima et pulcerrima fuerat totaliter dū viatrix esles euolutū v̄l ablatū. sed crebro. sed sepe. s; freq̄ntissime tollebat p̄ loco et tpe. quantū status vie mortalē tolerabat. Discipulus. Nō obuiō si n̄ ascribas p̄ conia ista dignissime seminaz. q̄ nec eccl̄ia si bi tribuit. p̄ q̄ ponere extra vie statuz. neq; em̄ sil et assiduz poterat nō esse viatriz et esse. A Magister. Triplex ampli nota speculū. q̄ d̄ speculat̄es. cui h̄iūge triplē claritatē. Unū speculū est cū claritate sua qd̄ indidic natura et industria poluiuit. quale fuit apud phos q̄ ad intelligibilia p̄ inuestigatōem naturalē. quis mixte fuerint multe nebule. immo tenebre errorū. Nō m̄ oportet dicere cū aliquib; q̄ nihil speculati fuerint veritatis. etiā de deo et intelligentiis Sciebat saltem q̄ deus nō erat lapis aut brutū. Rursus alterz

nota scđo speculū p̄ sup̄naturalē irradiaſio. nē sup̄ intellectū humanū cū limpidiōez sin ceriore claritate q̄ possit natura sola vel in diſtria pp̄inare. Deniq; terciū accipes pecu lū cū sua claritate qd̄ intime latet. qd̄ ab ete riōrib; neq; assumi totaliter. Sed om̄is hec claritas filie regis ab intus ē introſus valde. ad quā nō admittit̄ alienus. Bibe d̄ aq̄s m̄is p̄or iubet sapiēs. Lor qd̄ uouit amaritudine aſe sue i gaudio eius nō miscebiſ alie nus. Nō em̄ gaudiū h̄z intrinsecō ortum ab amaritudine cordis i tricōe. q̄ nō ſit affici tur i dolore q̄ vertit in gaudiū. Discipulus. Frequēter audiui talia qualia dicis. s; nō dū dicere vales (nisi mētior) q̄ plene p̄cipiaz. Fac manifestuz si potes. ¶ Magister. Si manifesterōz expectas doctrinalē et disciplinalē pollicor hoc faciliter effecturū si discipulū quāsi puez te p̄bueris. Crede p̄mo more d̄ scipuli. sciuoris ita postmodū q̄ dicen̄ saltē et medijs seu locis extrinsec̄. videlicet ex au toritate dicēs q̄ et ex ista maxta. Cui libz exp̄to i ſia arte vel ſcia credenduz ē. Tali loco et maxima fides innita deo et eccl̄ie q̄ regit spū sancto stabilis. Si vō nō p̄t̄ ista noticia/ tibi quesuieris demonstrationē euidentem/ aut noticiā intellectualē et terminis / aut experientalē p̄ceptionē. fruſtra (ne dicam ſtule) conabimur. Manifestissima ſumis ratio et alijs in nobis exp̄tis. q̄ nemo p̄t extra ſe tradere exp̄iri. nec m̄ absq; exp̄ientia p̄n sci ri. Tale ſpeculum. talis ſua claritas (ne te ſu ſpendā diuitiis) ē vniō p̄ gustū et tactū ſpūz. q̄ vniō d̄r hic p̄ anagogiā ſuſceprio ſit̄ p̄ eri dñi dei. Per apostolū d̄r transformatio. Dicit in canticis osculū et amplexus. Dicit p̄ pſalmistā adhesio et inbilio. Jungit adhesi oni ſuſceptionem. Adhesit inquit anima mea poſte. me ſuſcepit dexter tua. Hec est mi ratio dextre excelsi. Hec actio vel deductio ſpūs. Discipulus. Multiplices licet talia cētias nomina. nō ad intelligentiaz ſatis erūt. Magister. Uerbū lares i mēte nō aliter p̄t extra p̄di q̄ p̄ voces. maxime qñ ē v bū tale quale describit Aug⁹. Uerbū inq̄t ē noticia cū amore. Dixerit aliquis fidus tibi. Hosco Johannē et amo eum. consentis ei. et formas in te credulitatem de noticia cuz amo re. quā intueri. i. int̄ tueri vel aspicere fas nō habes. Hibilominus enit̄re tecuz in corde tuo. Johannē illū diligere. vniert dilectio re Johāni. nō p̄or aliena dilectio ſed tua. ſe ties intra cor ſuſceptionē ipſi⁹ Jobis. nō iā

Tractatus decimus

aliena s; int^o ppria experientia. Conuerte sili
tudine hāc ad vniōne cū deo. p. pprīū tuūz/
nō alienū amorē. senties i te quid habeat sui
auitatis. qd vtris verbū hāc anagogice d te.
ad te z in te platu. Suscepit isrl puerū suūz.

Discipulus. Lur si nō amauero sentias
tale nibil suave vel iocundū. **Mgr.** Repe
tā altius ex intimis phie pncipijs quasi nō
iā credas autē s; rōni quincēti. Triplet esse.
genus boni diffinierūt phī p nature voces
edocti. Bonū vtile. bonū delectabile. bonū
honestū. Lognouerūt vltcrius q res in ani
ma tendūt p appetitu naturalē inditū ad bo
nū dūtarat eis vtile sicut ad loca sui pserua
tiva z ad alia. sine quibus esse vel bñ essē nō
pnt. Porro de delectabili bono nibil habe
re dicunt. sicut nec tristabili. nūl transi
ptiones voluerimur amplenimis loq. Res
aut aitate p formā sensitiā in actu fundatā/
tendūt quidē in bonū vtile. qd dū sequuntē z
illud eis iungit. sentiūt delectatiōe. ita ve
lā serant pprī bonū. q delectabile eis. eti
am si nō eet vtile. mō nocim; sepe. Hancira
tū plus ingeniauit delectationē i aialib; pro
pter opationē vtile. q ppter delectatōem su
auē. vñ si haberet aial nutrimentū sufficient
sibi iunctum. si ppter generaret sibi silead
deseruationē sue speciei. natura nō curass; ad
iūgere delectationē in sensib; gustus z tact^o
plus q; ī igne qui fert ad locū suū et generat
sibi sile sine delectatione. Si aut analia di
miso sibi vtili. vel sue speciei querūt solū de
lectari. fit hoc ppter intentionē nature princi
pale. Si vo iūgūt vtrūq; nō errat vt dele
ctatio teneat opationē z foueat. **D**iscipul^o

Dicis ea que phie psonāt z experientie. con
clude pnde q delectatio nō fit sine opatiōe
aliqua cognitiōa sīl z motiua. q nec moti
ua vis sola sufficeret plus q; in rebus sine aīa.
Hec rursus sola discretiua sine motu virtu
tis appetitiue. satis esset ad delectatōis ori
ginē. **M**agister. Lēles acute. porro cer
nas acut^o volo. qualis sit hec ḥbinatio sen
sus pcpientis z appetitus mouentis. Nec
ideo quesuerim si sint due potētie realiter et
eentialiter distincē vel sola rōne. Sufficiet
q ad causandā delectationē mutuo se p̄sup
ponūt. **D**iscipul^o. Presupponūt scio. nō
aliter q; forma līaz p̄supponit oculū dirigē
te z manum mouentē. vbi neutrū p se suffice
ret. **M**agister. Exemplū placet. z si nō pe
nit^o adequt^o. Exemplū aliud ē d libertate ar
bitrij. q nō vna sed duas p̄supponit potēti

as. aut potētie vni^o eentialis duas rationes
Quero tñ q potētia p̄us occurrat ad causati
one delectatōis. apphensiua vel motiua. aut
si sit penitus res eadē querit sub qua ratiōe
p̄us ipsa p̄currit. vel ap̄phēdēdo vel mouen
do. **D**iscipulus. Lur hāc in qstionē vocas
cū vis appetitiua aialis nō mouet nisi prius
objectū sit apphēsum z sibi p̄ntatū. ppterca
z nō ob aliud vocat aialis. **Mgr.** Quid
sribi mōstrauero. p̄uersum ordinē inueniri.
Exempli gratia i hoīe q potentia hāc refleti
uā sug se delectat ipse i obiecto p apphēsōz
z vim motiua voluntatis. Conuertat z refle
ctat apphēsiua ad cognoscendū qd z qlis sic
hec delectatio causata ex pceptōe pma p̄im
ctōis obiecti quenātis cū appetitu q est vis
motiua solū vt sit non cognitiua nec pcepri
ua. Attende solerter hoc dictū. Lui ignorā
tia vel inconsideratio multos fallit z inuol
uit. Nesciūt em̄ secernere id qd attribuatur
vtrū motiua vt sic a virtute diseretur. et hā
ppter continuitatē mutuā z circuincussionē
sciu coetigentia. **D**iscipulus. Unus et il
lis vlsq; nūc fui. Unū frequēter turbatū et cir
cūdatū me tenebris inueni. ne cognoscerē il
lud dilucide. ad qd (quantū iam coniecturo)
ducereme satagis. **M**agister. Hil admī
randū si discretā p̄iunctū z iūicta discreti
cipiant aliter q; oportet p̄fusio subsequat.
Locedis q in pma causatione delectatōis
necessē ē vim apphēsiuā in actu suo p̄cede
re. si nō tpet tñ ordine nature. Hunc animad
uerite postq; delectatō causata ē si vis cogni
tiua cognoscit hāc delectationē. Istat q in
de cōsequat noua delectatio z reflexta. q fit vt
homo sciat z velit se delectari. **D**iscipulus

Constat z expiri. p̄tin^o licet vnicuiq; nō p
teruo. **M**agister. Quero nūc sīl a non p
teruo nec discolo q cā p̄cedat ordine natura
li pceptionē delectationis isti^o secūde reflext
vtrū appetit^o vel vis pceptioni sensus aut in
tellectus. **D**iscipulus. Videor aptēnde
resi direro q ad hāc delectatōis scđe pcepti
onē neutra potentiarū p se p̄mo sola concur
rit. sed vt iūice fuerint z vniad pme dele
ctationis (que nūc obijcit) habendā reflext
sup se pceptionē. **M**agister. Lōsequit^o g
scđa pceptioni ad vniōne vtrūq; cause cōcur
rentis. nec potiusset aliud de p̄cipi reflexta dele
ctatio. nisi simplex prior esset. **D**iscipulus P
Requeo p̄tradicere. p̄ge si placet ad tertium
bonū quod honestū nominat. **M**agister.
Hoc pprīū soli nature intellectuali est. vt

ad bonū honestū solū ppter se moueāt. etiaz similiū inde utilitatis nihilq; delectationis ouire. q; quis in seū sume sit utilez delectabili. Honestuz (in q; tulli²) ē q; sua nos vi trahit rallicit sua dignitate. Finis itaq; nature intellectual' ē vt suscipiat ad bonū honestū q; solo fruaē. et i illo delectata q; escat. Nulla ad hūc finē attingit irrationalis creatura. q; nec ad illū creata est memorandū. intelligentiā dū et amadū. ¶ Lōtemplabar altissimā hāc et pulcherrimā veritatē o altissima et pulcherri- ma seminarū. Hāc insinuasti dū de solo israel (q; sua interpretatiō dū vidēs deūr' visio dei) pplexisti cāticū tuū. Suscepit isrl' puerū suū. ¶ Discipul². Proposueras int̄ disti- cōes antedictas. de facie. de valamie. d spe- culo. de claritate. distinctiū te insup d transformationē. ¶ Dg. Ep̄e recolis. fil' et alia sunt de susceptione p anagogiā (quā susceptiōem transformatiū dicim²) addenda po- rbi. Pauses interim ab inquisitione. et super hac susceptiōē transformatiū tredecim pside- ratōes accipe. ¶ Suscepitō sanci isrl' trans- formatiū sicut nō pprie dicēda ē generatō vel trāsubstatiatio. sic nec pprie est naturalis alteratio. Generatio q; ppe tendit ad introduc- tionē forme substancialis q;lis nō introducis in hac transformatiōē quā noīare possum² dei formē. q; forma imprimit̄ diuinus menti qualē nō habet ex natura vel sola industria. Sed neḡ mutat aliq; res eēntialiter i aīam quēadmodū panis trāsubstatiāt in corpus p̄i. Porro natural' alteratio fit p abiectiōez forme horis p̄trarie. et h̄ si melius vel i peius. ¶ Suscepitō dō trāformatiū deiformis / nō p̄supponit aut req̄rit h̄mōi variationem fm̄ p̄trarias q̄litas. Si lāt idcirco magis illuminatiō solis in celo et medio puio atq; sp̄icuo. Sic a lumine supno illuminari dō ta vniuersalis q; p̄icularis eccl'ia / sicut a so- le luna. ¶ Suscepitō trāformatiū pl² con- sistit i p̄ceptōe vnitina q; i amore solo p se v̄l incognitione sola. Veritas ista cocludit et colloq; p̄us habito / q; q̄sinimus delectatio- nis origine etiā sensual'. De² itaq; cū sit sum- mū bonū / obyct se mediate vel imediate di- lecto isrl' pueru suo / sub triplici rōne genera- li. boni. s. honesti. delectabilis et utilis. Aut sub alijs loq;ndo termis illabit in mente. vt pulchritudo seu formositas. vt suauitas. vt sa- lubritas. Est deniq; de² imēsa luc in q; tene- brenō sunt vllle Johis testimonio. Est aut̄ pprieras luc̄ se cōdicare seu diffundere p vni-

uersam sperā sue actiuitatis. Spera dō di- uine actiuitatis / emētias et emētas sua. cu- ius circūferēta nullaten² extra seē. Unū eti- nitas / q;li extra terminos entitas vel vnitatis. Sic idē est penit² centrū et circūferēta. Sic infinitas in deo magis fm̄ re dō positivē q; negatiue. Nomē dō videſ negatiū. Sicue econtra de finitate q; vocat terminatio sic. q; fines habeat ultra q; p̄gredi nō pot. Est igi- tur hec negatio quā negat infinitas / q;li non finibilitas. Hosti dō p logicā / q; duplet ne- gatio reddit affirmationē. Sz pseqmūr qd̄ cepim². Lux diuina cōdicat et pducit suā spe- ciē p totā se simillimā sibz equalē. ppter qd̄ h̄ pulcritudinē infinitā. de q; sapientia Pulcri- tudinē eius admirabī oculus. Hā oculo ma- xime venit de pulcritudine iudiciuz. sicut alijs sensibz de salubritate et suauitate. ppter- rea p̄pā bono honesto bonū pulcrū. qd̄ nec delectabilis nec utilis vt sic includit rationē. Elmaref c̄m et si nec utilis cēt nec delectabil- aliūde q; et se. Porro si diuina pulcritudo so- lu se offerret indiuiduo creature rationalis in- tuendā sive pluri/ solus intellectualis ocul² inder cēt. n̄ gust² aut tact². q; sup̄ re sc̄q; alia p̄sideratio. ¶ Suscepitō trāformatiū si p̄fecta sit / p̄supponit indiuiduo creature rati- onalis illapsum fieri verbū luminosi / qd̄ est sp̄es adequata sive luci. et hoc fm̄ v̄tū activ- uā summe p̄portionatā. et fm̄ opationes p̄se- cre replenē omnē indigentia pueri israel ad- hanc transformatiōē suscepit. Placet itaq; specie pulcritudo / etiā ppter se solā. Sz vir- tus speciei agens p̄portionaliter i potentiaz. receptuā suauitatē inducit. Sicut et opera- tio replens indigentiaz / affert salubritatem. Habes igit̄ bonū honestū in pulcritudine. habes delectabile in suauitate. habes utilei salubritate. habes p̄inde bonū omne d quo ad Moysen dñs. Ostendā tibi omne bonū. Lōcludit itez / q; suscepitō transformatiū p̄sistit in concursu oīs boni. et si nō formalit̄. saltē v̄tualiter et emētēter. hoc aut̄ tale bonū i habitibz deiformibz / est sola grā gratificās aut glorie p̄sumate sanctificās. ¶ Suscepitō trāformatiū nunq; potuit obtineri nisi p̄ gratiā diuinit² infusam q; radie est oīs trans- formationis deiformis et sursum vniōnis. Lōtinet aut̄ v̄tualiter in se fidez. spem et cha- ritatē cū ceteris habitibus luminosis et affe- ctuīs. taliter suo mō qualiter essentia anime originalit̄ p̄plicet̄ suas vires. Omitras in- terim similitudo de diuina essentia respectu tri-

Tractatus decimus

um psonarū respectu insup oīm rationū pfectiōnē dīminis dicētū. qz nulla creata simplicitas isti pōt adequare vel paresse. Susceptio trāformatiua actualis nō pcedit de cōlege siue exercitio actuali mētis. faciendo qd i se est ad hāc susceptionē salte p obic; cu iuslibet ablationē. Exemplū insup naturale forme rationalis introducōne. q naturales dispositiones p̄supponit in corpore. Consideret et hac dupli p̄sideratione statim. qz absqz miraculo nō fit susceptio transformatiua marime gratificās. nihilominus illā asse rere. nō fit certū euidenter sine miraculosa re uelatione. ppter p̄siles mortes qz habet na tura p habitus acq̄sitos informes ad habi tūs fide. spe. charitateqz formatos. hinc heretici priuaces. hinc nōnulli infideles. hinc p̄tōres vani gl̄iosi de suis sentimentis sepe p̄fundunt̄ estimatōe sua. relatū suppliciū vñ p̄mū magnū p̄seq̄ putat. Hinc est illud. Lādent a latere tuo mille. qz se de latere pro p̄imos arbitrabant̄. Et decē mīlia a destris tuis. statū xp̄ianitatis assēcuti. Susceptio trāformatiua vicissitudinē habet recip̄ocā et quasi circularē. Ultimur silitudine palpabili ex sc̄pturis. Dicit in Apoc. xpus. Ecce sto ad ostiū et pulso. si qz mibi aperuerit ia nuā. introibo ad eū. et cenabo cum illo et ipse meū. Fit pinde illud de grāmatica. hospes qz recipit. et qz susceptus habet. Audis qz tps intrat ut hospes i aīam. aīam cibat ut ipsaz suscipiēs. Et certe sic ē tenendū sil et admirā dū. nō iā p silitudinē si ad susceptionē cucha rūstie trāseamus. Qui māducat (inquit xps) meā carnē et bibit meū sanguinē. ī me manet qz hospes susceptus a tpo. Et ego ī illo. qz qz suscepti in mentis hospitio. Felic nimurū puer israel hospiterato. Felic munere dupli cato atqz reciproco. Suscepit isrl deiformis noster sp̄s/puer suū. Iure stupes ad h̄ ver bum o frater. Scis qz vocē Ibm tpm puerum nostrū. suscepit israel sp̄s suus deiformis/suscipiendo lacrim. Plane sic legis d eo dem tpo. Puer natus ē nobis. et filius dat̄ ē nobis. pōt hoc intelligi de puerō Ihu fm carnē. qz te virginē puerperā datus ē nobis et corporaliter nat̄. Est aliis mirabilior. et nū si de se testis ēēt incredibilior sensus. qz dat̄ est nobis ut sit puer noster et filiale susceptio nē in vtero mēris israelitice accept̄ et genitus. Qui fecerit inqt voluntatē p̄pis mēci/ ille me us frater. soror et mater ē. Audis matrē. et cuius matrē. nōne pueri iesu. Sic em̄ a patre

puer. et a pphet̄. et ab euāgelistis crebro tps noīat. qz quis vir fuerit ab vtero. Etia inde sa ctiū est nouu; sup terrā. qz mulier circūdedit virū. Susceptio trāformatiua reddit ani R mā verbigenā. Ipsa siquidē qz p naturaz an cilla est. qz p gratiā adoptōnis filia. qz p subar rationē dignariā sp̄sa sit per nimia gracie superabundantiaz grauida de te puerō Je su. te marito. te viro. respōlo. vt iaz sponsus et sponsa sint duo in uno sp̄u. imo in uno fetu qz es tu dñe. Suscipe ppter ea o deiformis aia et simul sp̄sa dicta. Suscipe tuū puerz. nō iā ut hospitē tuū. nō iā ut dñm. nō iam ut amicū. nō ut sponsuz qualēcinqz. sed ut sp̄o sum et filiū tuū. Filiū qz p̄cipi i vtero memo rie p infusionē roris gratie. Filiū qz format̄ i vtero intelligētie p infusionē deiformē. Fili um qz parturit̄ p opera charitatē elicitiae vel impatiue donec i mundū nascat̄ phēnitatis gloriose. Videor audax nimis/ et recte vide or si nō testimonij sc̄pturarū fulcitus es̄. qz dēū eē tradūt̄ aīe sancte et israelitice. omnia que dicta sūt. Filioli mei (inqt Paul⁹) qz ire rū parturio donec forme in vobis tps. Et dñs per pphetā Elmos dicit. Utir me⁹ es tu. dñe virginitatis mee tu es. Et iterū. Forni cata es et c. m̄ ad me reuertere. et ego suscipiā te. Susceptio trāformatiua mirabilior effecta ē post lapsuz. qz stāte nec peccāte natu ra fuisset. Primo. qz nō maius est celū et ter raz creare qz p̄tōres iustificare. Rō. Hō em̄ h̄z positivū creatiō p̄trariū sicut p̄traria ī iustificatiō p̄t̄m. Rursus ī creatōe sola poten tia p̄siderat̄. sed ī iustificatiōe sapia simul et be niuolentia. nec minus cū potestia pensatur. Quid sapiētius qz ut vincat sapia maliciaz. et ita vincat qz ex ea sit elicere maximā iustici am et vult exhibere summā beniuolētiaz. vult exerceare summā potentia ī debellādo p̄ hūili tatis diecōm oēz supbiā. Lōferbas hec verba frequēter ī corde tuo vgo dignissima. nec satiabar is dulcedie mirabilis sup haec susceptōe israel pueri sui. Hinc deuotū tibi cū ex actōe pia dirigī i p̄sa votū. Nec abh̄. re p̄tōres sine quib; nunc̄ fortes tali digna si lio. Tu quoqz Gregor⁹ i sic exclamasti. O felix culpa Eue. qz talē et tantū meruit h̄i redē ptoz. addamus susceptōez. O certe necessa riū. Ade p̄t̄m qd xpi sanguine deletū ē. No li ppter hoc extollī o culpabilis Eua. noli ti bi blādiri p̄t̄or Adā. qz dei benignitas omni potēs. nō impotens v̄a pueris talē me ruit redemptōem et susceptionē exhibuit.

Suscepto transformatum clarior; quoniam non
nunquam obscurior inuenit. Prouenit hunc
paliter a beneplacito suscipientis actiue. sed di-
positum a predicatione suscepti. Vnde inde est il-
la Pauli. Transformatum de claritate in clari-
tate. quod videlicet alia claritas solis. et alia cla-
ritas clunae. sicut non pars semper est revelatio fa-
ciei. Tener dñs in manib[us] lucez t[em]p[or]e. Si vult
videbit ait Aug. si non. Si aliquis clavis
palpebris seu membranulis oculorum positus
extra radios solis. stat quod nihil aut tenuissi
me videbit. quis oculi sint sanissimi. nec vela
men aliquod maxime oppositum habebet. Pro-
deat iste ad intentissimum lumine solis aspicien-
dum queso intuitu. non videbit iraque rotam soli.
atque multo splendoru[m] lucet oculis per vela
men palpebrarum. Sit aliud exemplum de ocu-
lis aperte ad obliquum lumine solis circa crepus-
culum diei in susceptione matutina quali xps re-
surrexit cum tenebre centrum super terram orto iam sole.
Si aliud exemplum. Si ponemus solez libe-
re obiectari se visui pintare. Susceptio
transformatum feruentius et caderet aut sepi-
dius duplice ratione que nunc de claritate pone-
bat. s. arbitrio dei vel dispositio[n]e subiecti. Di-
sponit autem subiectum quod est mens rationalis mar-
tem humilitatem spiritus. quod humilem spiritum suscipit
et gloria. Interroga naturam. audis sub exer-
cio ridentem. Objice speculum oculum polatum
solaribus radibus. causabis ex multa reflexione
in puncto oculi radio ardens ignis. Si
miles erit effectus et vase crystallino vel vitro
pleno aqua. Quid quod aspectus pulchritudinis
corporis aliquos transformat in furia et men-
tis amorem. cur non poterit inspecta pulchritu-
do spiritualis dei? Cur non diuinorum spectacu-
lorum pulcherrimorum consideratio in talez suo
modo spiritualis ardoris effectus mente cuehersit?
Cur non poterat extra se fieri? Cur non ad di-
lecti pulchritudinem tota rapi ac pinge amens
esse? Sic enim diuinus loquitur Dionysius in reno-
stra. sed o felix amens per quam sequitur. Sus-
ceptio transformatum spiritualis contrario modo
haber ad transformationem animalium et bruta-
lem. Tradit Dionysius. quod amor in terrenis est di-
spersio et labefactio amoris. Sed diuinus
amor est sicut quidam eternus circulus. propterea
est optimus et in optimo et in optimus in
enarrabili conversione circumiens. Colligit pri-
mus differetiam breuis inter duos amores. quod
cum unus constituit civitatem dei secundum Aug.
alius civitatem Babylonis. Primus unus. se
cundus dispergit. Et vere sic est si per omnia respe-

ceris. Dedit xps intelligi cam. quod inquit unus
est necessarium. plurima vero sunt contingenter va-
riabilia. Necessarium itaque (quod immodo rati-
cum est) colligit. cetera omnia quod labilia sunt dispe-
gunt. Amor qui innatus est in necessario stabili-
lit in eo amor iunctus mutabilibus. ut mutetur
necessus est. Est autem omnis creatura vanitati sub-
iecta. Audi de homine quod fugit velut umbra.
et nunquam in eodem statu permanet. Civitas igit
urbis babylonis quae fundat amor sui usque ad
temptum dei. quod recte babylon. id est confusio
nominalis. Civitas vero iure vocat ecclesia.
quod conuocat et colligit. Dicit et hierusalem cui
ius participatio eius in idem. Edificans (in
quit prophetas) hierusalem dominum. dispensationes is-
rael congregabitur. Sit hoc dum suscipit dominus
israel puerum suum. quod sicut venit ad hoc Lay-
pha prophetate. sed non a seipso. venit enim et filii
israel in unum congregaretur in generatione
non tam locali quam spirituali. in unam fidem. in unum
ouile. in unum indiculum sub alas amorissime
circa fetus galline. quod est eterna sapientia xps ihesu
susceptio quelibet a deo nomine propriissima
modo dici potest in initio. siue latenter susceptiones
accipias siue per allegoriam. Mysterium quod per in-
carnationis quam celebratum est. finis suus to-
tus fuit initio. Tunc enim fecit xps utraque unum
dum induit in una summis. dum factus est la-
pis in caput anguli. dum cantata est in terra
pacis homibus bone voluntatis. pacis refor-
ma in celstium cum terrenis. Si vero per tropologiam.
si per analogiam susceptio israel pueri consideratur.
quid aliud videbitur in initio: hoc est ad unum
collectio et ad unum exaltatio. ad unum imple-
tio. restitutio et conversione humiliante cor/
dis sui. Discipulus. Sile queso sile. iam
satis est mihi. iam quasi luce serenitatis infu-
sa. omnis summationis video fine. Consum-
matio sermonum enim ista est. peccatum dubio. Et
hoc unum deus et dicemus. sufficit nobis. cre-
demus dicenti. sufficit tibi gratia mea. Ma-
gister. Estuas gaudio nouo. quod non prius
omnia quod protulimus nullies audieris. tu a scri-
pturis evangelicis et apostolicis. tum a collatio-
nibus mutuis quibus ita frequenter inseritur
est sermo de theologia mystica a doctore Di-
onysio. Discipulus. Audiu fato et legi.
nunquam vero mente ita persistit quedam ut nunc
intima percepio. Nunquam ita mihi sapuit ver-
bum hoc hominis plenifide et spiritualiter. Ste-
phanus loquar. Domine Ihesu suscipe spiritum meum.
Quod verbum nonne personanter erat ad verbum
Marie siue cantus Suscepit israel puerum.

Tractatus decimus

suum. Hoc plene mor effectū est fin anago-
giā/dum obdormiuit Stephanus cū do-
mino in pace in idipm. ¶ Magister Glori-
osus deus in sanctis suis/mirabilis in ma-
iestate et magnificētia. qz nūc magis aperuit
intellectū ut intelligeres sc̄pturas/in lūa col-
locutione. hic in via sub peregrina licet effi-
gie. tergit cor et strīnit. quo susceptionē ei⁹
pciperes neduz p disciplinā doctrinā. sed
experimentalē cognitionē. Hec est cogni-
tio cum qua et sine qua nō acquirit et gustat
sapientia mystica. hec susceptio yntiuia san-
cti israel regis nostri. hec collectio humilium
mente cordis sui. Hec sola diuidit inter cū
nes hierlm et babylonis. hec sanctificatio.
regnū. hec volūtas dei. hic panis supsubstā
tialis. hic liberat a malis culpe. pugne et pe-
ne. Amen. hoc est qz sine mene v'l defectu mi-
xto cuiusvis nature p momento hmōi expe-
rientie. Credemib⁹ qm vel exptis mere gra-
tis datur. qmvis nō soleat dari nisi desiderā-
tibus. querentib⁹ et pulsantib⁹. Deniqz rūm
patif. que si cui daf. Conferat aliqui nihil agē-
tibus. qmzqz aliquid agentib⁹. qmzqz somnolē-
tis raptim. vt subito nescire possis quando
veniat aut quo vadat. Lur ita: plane netuo
merito vel industrie ascripseris susceptionē
visitationis sue. sed dic tempus beneplaciti
deus. ¶ Discipulus. Loqr̄is expta. Suf-
ficit ad exēplū Paulus. supabundant in mi-
raculose visitatis et suscep̄ testimonia. ¶ Da-
gister. Credetamen qz nō idcirco tibi pro-
hibenda est vel alteri. lectio nō allocutio de-
uota. nō meditatio solers. nō oratio freqns
et feruida. nō demū sacramentalis suscep̄tio.
que si rite fieri supat vigor eius attractiūs.
hec omnia spūalis exercitū documenta. Ere-
de equidē dum in ortis ecclesie habitas con-
secratois tēpore. assunt amici. angeli auscul-
tant. fac dilectū audire voce tuam. Ostende
ei faciē tuam. si decora est. Sonet vor tua ī
aurib⁹ eius si suauis est. ¶ Discipulus. Do-
cueris obsecro que sit illa vor quā audire pe-
tit dilectus meus mihi. ¶ Magister. Doce
at te finis et consummatio cantici canticoz/
quod iūgenus ad hoc psalterii. Fuge dile-
cte mi. assimilare cap̄e hinnulqz cernorū
sup montes aromatū. ¶ Discipulus. Mi-
rabilis vero est talis amice vor ad dilectū pe-
terevit fugiat. quo absente nihil iocundū. cu-
ius pñtia nil optabilius esse potest ad vorū
¶ Magister. Ignorans mysteriū/nescis qz
nō potest altera proximior ad dilectū fieri p/

sentia qz si fugiat ip̄e sup montes aromatū.
nō qualicūqz modo. sed ad similitudinē ca-
p̄e hinnulqz cernorū. Mos est cap̄e/soli
tudinis secreta diligere. Cap̄ea quasi cap̄i
ens alta. Secretū silr mutuū querunt dilec-
tus et dilecta. Hūc i foraminib⁹ petre. nūc i
cauerna macerie. Petra aut̄ est christus cru-
cifixus. pforatus et latere cauernar. Se-
cretū vō nouissimū et yltimū est sup mōtes
aromatū. montes qz suscipiūt. īmo dant pa-
cē populo. Letez quid querit hinnulus cer-
norū/dū fugit p deserta montiūz: puto redit
assidue ad vbera matris. in cuius antro qui
escit et sinu. Scis aut̄ qz se refert et omnia fili-
us semp ad patrem Ipse hinnulus gratissim⁹
ad cernā charissimā sapientiā ingenitā con-
fert. Concludo tandem qz sonet hec delicatissi-
ma vor in amorato et amore. dilecte mi/ qd
p adiunctā oro te peris similitudinez nisi vt
fugiat dilectus ad patrem. quo ibidē quiescen-
te trahat dilectā suā secum. collocet nō iam ī
ortis vbi sunt amici. sed solam cū solo. vni-
cam cum vnicō/deliciosus amator comple-
ctat. Sicut in eodē lectulo florido. sicut ī le-
ctulo Salomonis pacifici. sicut in cubilib⁹
sponsi. vbi sponsa dicat ex sentētia. Dilectus
meus mihi totus et vnicus piungit. et ego il-
li. Dicat et sius deiformis spūs/iam israeli-
tag lūmpidam visionē. Jam puer amplexa-
tus p intūm susceptionē. Iaz sius effectus
heres p filialez hereditariamqz possessionē.
nunc quidē in spe sub certa expectatiōe futu-
rorū. Suscep̄it israel puerū suum. ¶ Disci-
pulus. Benedictus deus et magnificus ī
sanctitate. desero iam et animo alias questi-
ones omnes p dulcedine verborū istoz. pre-
suauitate mellei spūs sapietie. ¶ Magister.
Placet ad initiuū redigi. nō ratiocinando/
sed inbilādo. placet sc̄mēre cū exultatione
spūs in idipm. Magnificat anīa mea dñm.
qz suscep̄it israel puerū suum.

Seqtur altera parti- tio quasi p soliloquii et meditationes. pno- tulas triginta.

¶ Suscep̄it israel puerū suū Su A
scipe me dñe scruū tuum in bo-
nū. Seruus tuus sit spūs me-
us. qui desiderat esse israel pu-
er tuus. Multi dicūt aīe mee.
nō est salus ipsi ī deo eius. Dicūt hoc crebro
calumniatores supbi. mundus. caro. demo-
nia. Tu autē dñe susceptor me⁹ es. gl̄ia mea

Super Magnificat

XII

et exaltas caput meum. Caput meum tu es mea deus. quod capiat te Caput enim a capiendo nomine huius. Sed nec altera est assignabilis dignitas potior mentis ad reliqua oia mente caritatis nisi quod caput tui est. et princeps esse potest. Caput per intrinsecam rationem memorie intelligentie et voluntatis. Particeps vero iusti perfecte capiens probatus accusatus superadditos. matime propter lapsum deformis gratietue. ¶ Suscipias ergo me filium eloquium tuum. suscipiam et ego te per amorem tuum. Quid hoc suscipe nisi sursum me capere in mentis mee cenaculum? Domine inclina celos tuos et descendere ut ascendam ad te. adiutor meus tibi psallam. quod deus susceptor mens es. Ad hoc enim fecisti me deus meus misericordia mea. Propterea precor et obsecro. suscipere merecordatus misericordie tue. ¶ Sunt vane susceptiones. hoc est sursum acceptio mea mens mee de te. quo usque veniat summatio. quod usque dextera glorie tue suscipiat me in fine. Susceptio autem enigmatica creaturarum et tristis est. Interius capio te inius in anima mea. nunc per speculum cognitionis et amoris. nunc in eiusdem speculibus que sunt cognitione et preceptio dilectionis quibus interim costringis et allicet experimentaliter pauculum cor meum suscipiens ipsum. sed non in illa qua resulges claritate in id ipsum. non in illo torrente voluptatis tue. Cum hoc factus fuerit ut ira suscipias me et ego te fieri illud dominus propter. Hoc labor cum apparuerit gloria tua. Dic benignissime puer Iesu. dic scripturam mea quae impletas dono tuo. Ecce puer meus. quem elegi. quem suscepisti. quem amplectori. cui benedic. Olim ferebas indignus si quis prohiberet pueros ad te venire. Ulenio ad te suscipi me. Si enim foras venientem ad te quomodo suscipes fugiente? Ubi est illa vox maternitatis tue. eum qui venit ad me non enierat foras? ¶ Scio domine docente te per scripturas. quod est puer et puer. Puer sensibus et non malitia vel moribus qualis est puer centum annorum maledictus. Holo domine talis inueniri puer. sed in quo sit innocentia. humilitas et obedientia. qualis appellatur est dauid annosus. qualis ista abraham centenarius. ¶ Collegit vero septem puerorum editiones aduersarias septem rationes viciorum. Sunt pueri qui. unde fragilis superbia puri. unde luxuria deturbat. Modico satiatione quos gula non supat. Luduntur ne sint inertes et languidi. Concordant contra malignitatem inuidie. Lito dani ut liberales. Lito pacificans rancoris expres. Sunt ista sepius ex eratis beneficio. comitantur alia multa ex etatis

vicio. ¶ Ceterus vetus puer efficit spiritus rationales in qualibet erate corporis si fuerit potitus in innocentia. si humilitate. si obedientia. Talis erat spiritus marie humilis et obedientis ancille. Talis ipsius David. qui vilescebat in oculis suis. Talis in Abraham qui insulsa immolare filium pertinus obedire paravit. Et o quis mirabiliter obedire spiritum tales qui sit humilis. innocens et obedientes. innova in medeus quod digneris suscipe. Sit in eo simplicitas sed cum prudentia. sit humilitas sed cum fiducia. sit obedientia sed non in angaria. ¶ Magna prorsus erat in humilitate Marie fiducia. magna obedientie pietatis. magna in simplicitate prudentia quod nec temeritate precepit fuit in respondendo nec post insinuationem angelique qualiter fieret mater dei dare diffidit suum assensum. quo habito mortis incarnatione suscepit israel puerum suum. ¶ Susceptio tua domine ie su collucrationi similis est. duce te ricissim suscipe et retinere laboramus. Figurauit hanc luctam israel iste litteralis puer tuus. Timebat nimis a facie fratris sui Esau. transmiscerat oratione comitatum. solus remaserat. Apparuit vir luctans cum eo usque mane in phanuel. Jacob illum volenter discedere detinuit. Non inde dimittit te nisi benedixeris mihi. Benedixit in eodem loco. et statim ortus est sol. ¶ Luctat homo solus existens. meruens impulsus contrarios. orat deum tota mente nocte tribulationis. Errata luctat cum angelo magni consiliis. Quid enim oratio seruens est nisi quedam lucratio dei cum homine. Semitudo brachio amoris suscipitur. Porro non cessat Jacob suppluator viciorum quo usque benedictione suscipiat meritos. etiam si videatur a aurora mentalis illuminatio. postquam donec statim post benedictionem sol orientalis luminosior in experimentalis perceptione. Mutat nomen. quia transformatus in virum alterum. Iacob est israel vir potens et fortis dei. viget in actione arduorum et in difficultate pressione. et in limpida dei visione fit israel. Gratulat se vidisse deum facie ad faciem. sed per subiectam creaturam quasi per speculum. Concipit interne fiducie gustum. et salua inquit sacra est anima mea. Robur denique carnalis amoris quod necesse emarcescit. propterea claudicat solo pede necessitatibus tangens panem. Facta sunt hec per generationem unde cum filiorum. et natus est multo post in introitu bethleem domus panis. ipse beniamyn silvis dextre vel doloris. moriente Rachel matres sua dum parturit cum. ¶ Placeat pater oportet y

S 2

Tractatus decimus

christiana/summatim recordari mysteriū genealogie nostri Jacob israel.ab alio disertissime expositū. Habet mysticus iste dū Jacob est/duas sorores liberas in uxores. Lyam et Rachel. Habet Lyā/vim affectiuam. hec laboriosa est/fī nomen in exercitio virtutis. Huic Lyē deest oculus intelligentie pspicacis. Habet idē Jacob mysticus Rachel decorā et simplices; instar omnis fī nōmē suū. Hec est intelligentia superioris rationis. que se versat in exquissione veritatis specia liter principij. Dat utrīq; ancilla sua. Veruit Racheli imaginatio. nō qualiscunq; nec brutalis. sed cū ratione participās. Dicitur hec Balā/hoc est inueterata. loquitur quidez incessanter/etiam dum sola est more senū. Sē sensualitas autē vel sensualis appetitus obseq̄tur Lyē. Est ipsi nomen Zelpha interpretata os inibiās. quia neq; visu neq; auditu (teste Salomone) nec alio sensu satiat inhiando seu desiderādo. ¶ Leterū Jacob vir videns in primis paupertate suam. generat affectum timoris et Lyā. Dicit iste Ruben filius visiōnis. Signif post hunc affectus doloris. Si meo hic est auditio. quia qui vere dolet et pernitet protinus exaudit. Sequitur tertius filius dictus Leui. i. additio. quoniam post timorem et dolore additū spes. Quartus in filiis Lyē Judas. fitens vel cōfessio subsequit. Hic est amor aut gaudiū. Cōpulat em̄ Lyā (que est bona voluntas) deo tanq; viro suo p gaudiū amoroſum. ¶ Lernēs autē Rachel sororē Lyam. s. voluntatē totā. proliſ ſecūditate letantē zelat et ipsa parcre. Et quoniam habet timorē qui est principiū sapientie/habet et amore qui trahit rationis oculū vide/re dilectū. desiderat ipsa Rachel cognoscere deū quē Lyā timet et diligit. Altiero qā neceſſe est cognitionē prius a sensu et imaginatione fieri/dicentib; hoc pho. apostolo et experientie ſono. Dat Rachel ipſi Jacob ſpō ſo ſuo Balā ancillā imaginationē. Huius/pit ab ea duos filios ſpectantes ad imaginationem iuncta rationi. Unus eſt Dan/qā cōſiderat. ſpeculaſ et iudicat de malis futuris ī malorū damnatione. Heptalym alter ſilius cōſiderator eſt bonorū futuri ſeculi. dans eloquia pulcritudinis. nunc in canticis cantorū. nunc in psalmis. et iuxta nomis interpretationē. nūc vītū compatiōne. mō cōuerſatione recognitiō futura. ¶ Porro dū Lyā conſpicit ancillā ſororis Balā/peperisse geminā hanc prolē Dan et Heptalym. puerat tradere ſil' ancillā ſuā nomine Zelphā in ſi nū viri ſuī. Fit uia. Pascitur inde duplex ſibi filius Balā et Azer. Horū interpretatio eſt beatitudine. et felicitas. qm̄ beati ſunt et felices/qui poſt ſpeculatiōz eterno ū. hinc malorum. hinc honorū. pariunt in ſensualitate que ē iuncta volūtati/immo picipatiue voluntas. Parciunt inquā duos filios. quorū primus eſt vigor abſtinēt. ſecundus vigor patientie. Accipe quomodo beati ſunt qui luget ut Balā. Beati qui pſecutionē patiuntur ut Azer. ¶ Ulex poſt hoc tps/ruben iā adultus Z ingrediēs et egrediēs inuenit mandragoras bone fame. qm̄ q abſtinētē ſunt et patientes ſunt cū timore dei collaudant Bonus odor xp̄i inq̄t ſumus apl̄us. Rachel vō petit partem mandragorarū. quas toras Lyā dat li benter Racheli. qz ſubjicit ſe rationi/ quatinus viro ſuo copulet. Jam em̄ nihil ad famā respicit/ſed ad dei gloriaz. ſed ad futurā viuentiū terra et q̄cē. Dicit eſentētia. Quid em̄ mihi eſt ī celo. et te quid volui ſup terrā. ¶ Superstigat ut Lyā generet duos filios. q̄ ſunt Isachar et Zabulon. Isachar ē asinus fortis ſibi vilesces. q̄ vidit requie(haud diu bie eternā) q̄ eſſet bona. et terrā. ſupple viuētiū. q̄ eſſet optima. et faciūs ē tributis/pūa liū exercitio et ſeruicē. q̄ inter terminos habi taurit. neq; em̄ q̄rebāt eſſe in terra. neq; poterat in celo. Fecit qd̄ potuit. Inter terminos habitauit. poſit hic ī orizōte diuinoz et hūa noz/crebro vertebat oculos ad diuina. Qui tuis iſte ē filius Lyā qui eſt gaudiū spiritus et amoř boni. ¶ Quē consequitur ſextus filius qui eſt zelus faciūs in odio mali. Hunc ſextū Lyā mater appellat dotem bonā. Hā que melior dos zelo animarū et odio vicioz. Homen eius fī laudē ſuā. Zabulon habi tūlū fortius q̄ ſibi moraſ emulatio dura ſicut infernus veniens et gaudiosa diuini mu neris dilectōe. que ut mors fortis ē. cuiq; lā padēs ſunt lampades ignis atq; flāmarum. Patuit in martyrib; zelādo ſalutē animarū. quoq; charitatē multe pſecutionū aque non potuerunt extinguerere. nec ſumina voluptatum obruere valuerunt. ¶ Rursum vō ſatis eſt. p̄babile/q̄ zelus dū exercetur offendit in multis. et dū currit incurrit. si non inde naſciatur ſancta verecundia corā deo. quā noīa mus Dynā in feminino ſeru. ppter minorē q̄ in viris fortitudinē. et qz ppter formoſitatem plus allicit. Quid em̄ apud deuz. quid

apud hoies gratos ius / q̄ humilis verecunda post tot sanctos mores. post genitos q̄ les dixim⁹ ser. Lye filios: ¶ Sunt isti sex p̄n cipales affectus voluntatis / moderati simul et ordinari. Eten⁹ virtus qd aliud est q̄ dilectio vel affectio veritatis / moderata prōnis normā. et ordinata p̄ voluntatis intentiones noia sunt. Timor. dolor. spes. gaudiū. q̄s sic noiat prosa. Spes. meror. metus. gaudiū. Subinde sunt amor boni. zel⁹ vel odiū mali. Lōungun⁹ filij q̄tuoꝝ ancillaz. Ba-la quippe genuit duplice speculationeꝝ. vna inferni. alteraz padisi. Zelpha autē genuit dupliceſenſualitate affectu. vnu qui est rigor abstinentie. alteru qui dicit patientie vigor. ¶ Sed re fili⁹ hoīm a scādalis. qm̄ non est homo qui vivat et nō peccet. nō ē qui nō hoſtilibus quandoq; pateat insidijs. ecce dum p̄dicti omes filij Jacob / circa pascēdos greges bonarū actionū ad primos occupant. Dyna soror iā adulca / nec se continēs in solo mentis habitaculo / egrēdit videre mulieres regionis illius. Egressus est hic p̄ curiositatē. dū vīcā aspicit aliorū. dū deniq; mores et formā vite eorum p̄ationeſui considerat Gloria sua iā nō tota est testimoniuſ consciētie ſue corā deo / sed gloriā foris expetit. Uloꝝ hoc modo Dyna. que ē ſancta verecunda. dū ſaragū mūdo glorioſa videri. ¶ S; a quo violat Dyna. i. iudicium verecundieſ. Lerte a labore aſinino. l. a Syche⁹ / qui iter p̄ter laborū quē gignit Emor. qui ſua interpretatione ſicut et actione notat aſinu;. quid em̄ ſtultius q̄ vane gloriari de nō ſuis v̄tib⁹ vel de receptis aliu⁹ de: Amor igit p̄ prie et excellentie generat vana gloriā. que Dynam (q̄ ſuis obnitas) opprimet violat. ¶ Of ferre ſe nihilominus ad p̄fendū furorem fratrū Dynē. Syche⁹ iſte offert circūcidere mores ſuos omnes. l. p̄ gloria vera laborare ut nihil appareat in ſuis morib⁹ invereſun. dū. Hac circūcidione facta. ppter hoīm gloriam. tres dies (q̄ ſunt tres conſiderationes) trāſante. dū Simeon et Leui / dolor et spes / nō fm̄ ſcientiā apprehētis gladiis ſuis / inſiliunt iōes mares ſub Syche⁹ et Emor habitātes. viriles quoq; ſuas opaſōes occidunt / do- lor ē grauifimus. Simeon p̄ gladiū exprobationis. Leui p̄ gladiū exaciōis imposſibilis ſeuūit. Dolor grauius ē. qr̄ p̄dicerunt et ter⁹ famā. Labor ē grauior. qr̄ p̄diderūt in terius innocentia. grauifimus. qr̄ demerue runt gebennā. Quanto ſatius erat hmoi ſu-

lios opaſionū custodire ſub religionis diſciplina. ipſos quoq; paulatim bonos efficerē p̄ intentiō; meliorē / q̄ furore p̄tinaci et emulatione dura inutiliter exprobrado. et pl̄eri gendo q̄ poterat / pdere ſimul et opprimere. Uideamus quēadmodū neceſſaria ſit poſt et inter ſtutes oſſis diſcretio. quā p̄ ſui v̄tilita tenō ē nata parere niſi Rachel rō ſupior. Est iſte prim⁹ Rachel ſilius i ordine filiorū vnde cimus Jacob p̄iarche. q̄ nominat Joseph ſez accreſcēs. qm̄ expiſmentis crescit aſſiduis et v̄tib⁹ excolitur / duꝝ plus viuit. Facit huic pater tunica talarez. qr̄ ſolus ad talos p̄ſummatiōis opera pdurit. Hunc odiūt fratres ſui / dū modū vult eis imponere. duꝝ impetus refrenare. Accusat eos apud patrē criminē pefſuno qd ē hypocriſis. qr̄ ſimulata equitas nō ē equitas / ſed duplex ē iniquitas. ¶ Rursus inter hec Ruben violat Ba-lam / duꝝ nimii grādis effectus ē. qr̄ timor ſi nimius ē. dū ſe custodire nitit / format iniutiſe imaginationes. quibus ſe ꝑvoluenſ a ſalutarib⁹ impedit. Tandem ipſe Joseph / dū ſemet excolit quotidie p̄ prudentiā ſit maior Mater eius Rachel ſcipiens et parturiens antij doloris deſiderio Beniamyn. hic ē filius dextre / ſilius in potiorib⁹ donis celeſtiū collocādus. Morit i eius partu Rachel. qa dū celeſtia mens rimat / oportet ut ratio ſucumbat. et huic vite moriat. qr̄ nō videbit me homo et viuet. ait dñs ad Moyſen. ¶ Hic ē beniamyn adolescentulus in mentis excessu. Et vbi: Est nempe in ecclēſijs vbi benediciſ dño. Et que ſunt ecclēſie? niſi ꝑuocatiōes tā cogitationū q̄ affectionū ſanctorū. Psallunt meditationes ſancte dño cū iuuēculis inſpirationib⁹ / tympanizātibus in corpe mortificato. Preueniunt p̄nipes angeli / coniuncti psallentibus in medio iuuēculariū tympaniſtrariū. Ibi beniamyn adolescentulus in mentis excessu. ¶ Suscipit dñs hunc puerum iſrael. quoniā amātissimus ē dñi. et habitat cōſiderenter. et in eo ſicut in thalamo / tota die ꝑmorabitur. qr̄ manet in charitate. et omis ſalis in deo manet et deus in eo. Deni q̄ deliciouſ puer inter humeros dei p̄ mutuos amplexus requieſcit. Dicit in excessu ſuo omis homo mēdat. qr̄ iā factus ſup hominē / dicit in excessu mentis ſue p̄ humiliaſiōne huius miserie. Proieciunt ſum a facie oculorū tuorū. Usq; quo dñe auertis faciem tuā a me. quoniā facies tua plena ē gratiaꝝ. quā adhuc velamine mortalitat⁹ hui⁹ celas

S. 5

Tractatus Undecimus

ame. Quidam quoties vendidit domum nostram. Ioseph in egyptum tenebrarum harum. quoties iste frater suus Heniamen minimus descendit ad eum. Iungit oscula cum amplexibus suis; discretio prudens in humanis. et contemplatio prudens in diuinis. una veritatis sua que nunt. Sic iusticia de practicis. et pars de speculatibus osculatim sunt. Cur ita? Namque quia misericordia et veritas obuiauerunt sibi. de quibus vterque gloria est. Misericordia tua et veritas tua semper suscepserunt me. Et tu domine Iesu propter quem facta est misericordia et veritas. cuius cursor est decem milibus multiplex. Lur igneus vehens ad celestia. cuius equitatus victoriosus est in curribus Pharaonis. trahens sponsam ad te. Suscipe seruum tuum in bonum. non calumnient me super inimici mei dum loquuntur in porta obitus mei. Obstituat sapientia tua suscipiens casum ait mee. furores calamitatis recordat solus misericordie tue domine Iesu spes ultima ait mee.

¶ Finit.

Incipit tractatus
undecimus pragmaticus sub duplice parte
super illo Iesu. Sicut locutus est ad presbites.
Prima pars de contemplatione marie super locutio-
ne dei propter prophetas. et maxime per prophetam.
incipiendo ab euangelica narracione. utraque con-
latione nouiter facta. quod dicit unus et quantum. et
notulas quodraginta super rubrica prima In principio erat verbum. Unus datus intelligi quantum super
reliquo sermo prensior esse posset.

A. Sicut locutus est ad patres nostros. Magister Multifariam multis modis olim de locutus est in patribus prophetis. Non nullus locutus est in filio. Conseruabat autem maria (sic scribit Lucas) omnia verba hec conservens in corde suo. Conseruabat nedum noua sed vetera. Silvis erat partis familias. qui pertinet de thesauro suo noua et vetera. Silvis et sponse. que dilecto suo seruat oia poma vetera et noua. ¶ Discipulus. Quo pacto non obuiat dictus Job. Semel loquitur deus. et ipsum non repetit. Quod propterea verbum propter non repugnat. Semel locutus est deus. duo hec audiui. quod potestas dei est et tribus domine misericordia. ¶ Magister Locutus est semel deus. locutus est etiam multipliciter. Semel in eternitate. multipliciter in tempore. verbis semel in eternitate locutus non repetet. Ex verbo temporali multa audiuntur. Inter quae principes sunt duo. misericordia et veritas seu potestas.

Conteretur inde versiculus cantici huius. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Sup quo tractatus habitus est. ¶ Discipulus. Habitus est memini. Esset autem iocunda nec infructuosa colloca-
tio si recenserent collocationes Marie super
verbis illis quod locutus est dominus in patribus et prophetis. quod propterea locutus est in filio qui fecit se men Abram cui dominus locutus est. ¶ Magister

Vocas ad rem magnificam valde. et cuius magnitudinis non sit finis. Dicam tamen et infinitis paucissima que Maria conferebat in corde suo de locutionibus domini. Tu et minime collige quantum magna potueris. Interroga pariter quantum volueris super his omnibus que contemplata est mens Marii sapienter. Video autem ita convenienter si dicero ut
lisse Mariam in corde suo. quod admodum perficerit omnia quae sibi dicta fuerant ab eo iuxta cognate Elizabeth vaticinii. Est enim magnificientie proprietas. summaratio fortis inchoato. sicut ad magnanimitatem spectat aggressio considerata magnorum. Laudans igitur et magnifice gratias agens domino cuius perfecta opera sunt. canticum in psalterio secundum decacordon per mentis iubilum. ¶ Discipulus. Placent ista. Magister. Licet autem de multitudine magnificationis Marii multa requiri. Multa iam sane dicta sunt. sed eo plura supersunt. tanquam de infinito quodam pelago. cuius quantitate non molis sed virtus accipietib. semper ultra contingit accipere. Hec vidimus idcirco ab hauriendo desistere. sed insistere ad refocillationem animarum nostrarum. que non arescant siti. dum sonus oratorium dum pureus aquarum viventium fluunt imperio non impediti de lybano canoris virginis scaturientis in abundatia de fontibus saluatoris Christi sui. Leteris quod per prophetas marie autem Hieronymo teste se infudit gratia plenitudo tota. Ideo salutem anthonomatice gratia plena. cuius plenitudinis abundantia nullus apries sermo sufficeret. Non enim tam est adeo mirabilis et angusta si vero angustis clauderet. ¶ Discipulus. Recitedicis. Magister. Audebo nihilominus in auxilio plenitudinis gratiae transire ad contemplandam sapientiam et contemplationis sue. sapientiam quam et contemplata est multo intiuiri. queritur plurima de se ipsa. utinam hoc scipsa vel ab ipsa liceret. ¶ Discipulus. Oratus est. poratius cupio. quatinus in omnibus locutione nostra misceas utile dulci. speculatorum cum deuotione. nec per multos opinionum riuulos effundaris. Dic positum vel quod